

נולדת בהיידלברג גרמניה לפני 88 שנה פחות 10 ימים.
 כנערה צעירה בת 15 נאלצת להפסיק ללמד. עזבת את הבית והמשפחה והתחלת במסע נודדים שאפיין את
 כל הקהילה היהודית באירופה של אותם ימים אפלים. הגעת לברלין להכשרת נוער כשאת מחכה
 לאפשרות הראשונה לעלות ארצה.
 ההזדמנות אכן הגיעה ב-1940 אחרי שנה של המתנה, צורפת לטרנספורט בלתי לגאלי כשאת פוגשת
 בוינה קבוצה גדולה של יהודים כולם בעלי דרכון גרמני ועליו חותמת "יהודי". כולם מגורשים שמנסים
 להגיע בכל דרך אפשרית לארץ ישראל.
 כך יצאו להן לדרכן 3 ספינות מעפילים קטנות ורעועות מוינה דרך סלובקיה, ברטיסלבה בשייט על
 הדנובה עד לוורנה בולגריה. השלטון הנאצי של אותם ימים עשה כל מאמץ ונתן ברכתו לגרש כל יהודי.
 במהלך אותה הפלגה שנמשכה כ-3 חדשים לא נרשמו אירועים מיוחדים.
 בהגיעכם לאיזור הים התיכון נעשתה ההפלגה מסוכנת ובעצם המסלול עבר לאורך החופים כשמדי פעם
 נאלצות הספינות להסתתר מאוניות מלחמה בריטיות שארבו למעפילים לאורך הדרך.
 האנגלים שידעו מבעוד מועד על המשט חיכו להן מול חופי חיפה לא אישרו למעפילים לרדת לחוף וריכזו
 את כולם על אוניה גדולה אחת בשם "פטרייה" על מנת לגרשם למאוריציוס-אי קטן מול חופי אפריקה.
 לוחמי הגנה מהארץ שניסו למנוע את הגירוש הטמינו מטען נפץ בתחתית האוניה, וכשזה התפוצץ הסתבר
 כי המטען היה גדול מדי ביחס למצב האוניה דבר שגרם לטביעתה ול-225 מעפילים שנהרגו.
 הניצולים הועברו ע"י הבריטים חלקם לכלא עכו ורובם למחנה המעצר עתלית. שם שהית 7 חדשים.
 עם שחרורך הצטרפת עם עוד קבוצת בנות לחוות הכשרה ולימודים "תלפיות" בירושלים בניהולה של
 רחל ינאית בן צבי-אשת נשיא המדינה השני לעתיד. במסגרת זו של חצי יום לימודים וחצי יום עבודה, גם
 הכרת מספר בנות באותו מסלול שכבר שמעו את השם מעין צבי ממספר חברים שהיו להן בקיבוץ. וכך
 בשנת 1943 את מגיעה איתן למעין צבי בו קשרת בעצם את גורלך עד יומך האחרון.
 כמעין צבי גם הכרת את שלמה טמיר לימים בעלך. התחתנתם והקמתם משפחה וכאן גם נולדו אורי וחגי
 ילדייך החיים בקבוץ עד היום. עבדת כל השנים בקיבוץ במסירות בכל עבודה לה נדרשת בשקט ובצנעה
 כמטפלת בחינוך, אח"כ כמזכירת המוסך שנים רבות, ובשנים האחרונות במשרד המטבח.
 במרוצת השנים גם נולדו לך 6 נכדים שהיו עבורך עולם ומלואו להם נתת כל מה שרק אפשר.
 בשנים האחרונות כשבריאיתך כבר אינה טובה כשהייתה (במיוחד לאחר פטירתו של אבא) טיפלה בך
 במסירות אין קץ דונה שהפכה לחלק בלתי נפרד מהמשפחה. לך דונה נאמר רק מילה אחת – תודה.
 ואת אמא /סבתא נוחי על משכבך בשלום.

הבנים: אורי וחגי

הנכדים: ענר מיטל נופר יוגב שרון וינאי

הכלות: נעמי וג'ויס.